

КАМЕНЩИК Василь Вікторович

Випускник
інженерно-будівельного
факультету (1967 р.)

Головний експерт
з архітектури Львівської філії
Державного підприємства
«Укрдержбудекспертиза»
Дійсний член Академії архітектури
України, професор кафедри мону-
ментальної скульптури Львівської
національної академії мистецтв

Народився 14 січня 1944 р. у с. Новогригорівка Долинського району Кіровоградської області в сім'ї Віктора Федосійовича і Марфи Дмитрівни Каменщиків. Невдовзі родина переїхала до м. Станіслава (нині Івано-Франківськ). Змалку Василь прихилився до всього гармонійного і красивого. У школі цікавився різними видами мистецтва, зокрема архітектурою.

Закінчивши десятирічку, 1961 р. вступив на інженерно-будівельний факультет Львівського політехнічного інституту, де вчився поєднувати мистецтво з інженерією, сучасними технологіями, соціальною та економічною доцільністю.

Із шести студентських років найбільш пам'ятні три години — його лекція про творчість Ле Корбюзьє. Був справжній стрес: як другокурснику підготувати матеріали про невідомого в СРСР архітектора. За допомогою професора Р. М. Липки діставав їх із зарубіжних публікацій, і вже на дев'ятий день по смерті митця студенти дослухалися до Василевого слова про великого французького зодчого.

Після закінчення інституту з серпня 1967 р. понад три десятиліття працював у Львівському проектному інституті «Містопроект», від 1976 р. — керівником творчої майстерні.

Є автором сотень реалізованих проектів. Серед них Палац мистецтв, Львівська податкова адміністрація, будинок «Містопроект», Сихівський та Південний житлові масиви, санаторій «Перлина Прикарпаття» у Трускавці. За його проектом здійснено реставрацію палацу Потоцьких у Львові під будинок прийомів Президента України.

Встановлено понад сто створених ним пам'яників, зокрема І. Франку в Івано-Франківську та Відні (Австрія),

М. Грушевському та В. Чорноволу у Львові, Т. Шевченку в Моршині.

Десятки проектів за авторством і під керівництвом В. В. Каменщика удостоєні дипломів Держбуду України. Нагороджений премією Ради Міністрів СРСР, Золотою медаллю ВДНГ СРСР, за підготовку національних кадрів архітекторів — державною нагородою Монголії — орденом «Найрамдал» («Дружба»), за видатні заслуги в царині культури — орденом святих рівноапостольних Кирила і Мефодія.

З 1990 р. — професор кафедри монументальної скульптури Львівської національної академії мистецтв. З 2002 р. до виходу на пенсію у 2006 р. — головний архітектор м. Львова. Співпрацює з Національним університетом «Львівська політехніка» у процесі творчих обговорень проектів.

Має наснагу до громадської діяльності. Є членом Спілки архітекторів України, Львівської обласної ліги творчих спілок та правління Львівської обласної організації «Меморіал», нагороджений орденом «За вірність» імені Василя Стуса.

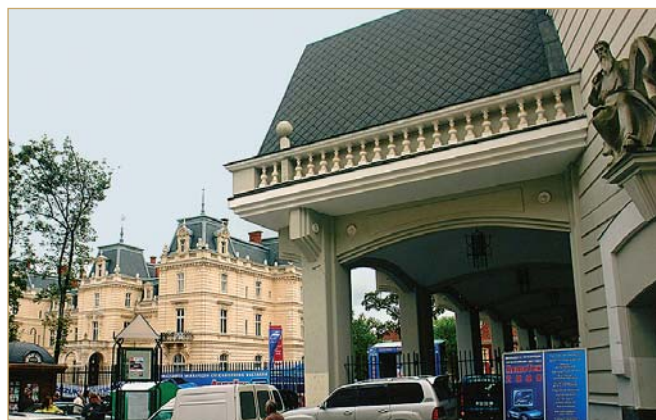
Зустрічаючись із зарубіжними колегами, всюди, особливо у країнах континентальної Європи, пан Василь відчуває повагу до себе, зокрема і як до випускника Львівської політехніки.

Василь Вікторович — щаслива людина: професія є його найбільшим захопленням, а рідні — його одностудентами. Дружина Евеліна (світлої пам'яті) — видатний художник книги, брат Олександр, який теж відійшов у вічність, та син Андрій (випускник Львівської політехніки 1992 р.) — архітектори.

Життєве кредо будівничого Каменщика: «ORA ET LABORA» («Молися і твори»).

Львівська податкова адміністрація

Львівський палац мистецтв